

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld.; za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 6 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne pete vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Cesar na bosenskih tleh.

Mnogoštevilne bile so deputacije in korporacije, ki so se cesarju v Požegi poklanjale, mnogoštevilni in pomenljivi tudi odgovori cesarjevi in vsak list je s svojega političnega stališča izvajal vladarjevih besed pomen, tolmačeč je svoje stranki na korist.

Najpomembnejše pa so gotovo besede, ki jih je cesar govoril v Brodu in na bosenskih tleh. Županu Brodskemu g. Bratelju rekel je mej drugim: Veseli me, da so se barve Moje hiše povsod v oplešanje uporabljale, a mislim, da bise imela tudi izražati postavna državopravna razmera in razobesiti ogerske zastave. Ko je župan na to opomnil, da ima tudi ogerskih zastav, odvrnil je cesar: „Vidim, tu na postaji državne železnice“. Župan je potem pripomnil, da jih je tudi v mestu nekoliko, na kar je cesar dejal: „Tem boljše, jih pač opazil nesem“.

Kakor se iz Budimpešte brzojavlja, napravile so te besede ondu veliko senzacijo in „Pesti Naplo“ zahvaljuje se v uvodnem članku kralju, da je oger-

skemu praporu zopet pripomogel do veljave. Hrvatsko in Slavonijo, pravi „Naplo“ nadalje, more le kralj Ogorske dobiti. Opozicija se nadeja, da bode krona to tudi storila, ona je zastavo postavila na bosensko mejo, od koder je ne bode nikdar več odvzela. „Budapesti Hirlap“ pa misli, da bodo Hrvatje opustili opozicijo, ko so čuli izjavo vladarjevo. Hrvatska je po ogerskem pravu kraljeva in kralj more po „jus hungaricum“ zapesti tudi Bosno. Vsa Hrvatska čula je besedo kralja, katera jej bodi v opomin.

Tako in jednako razlagajo besede cesarjeve tudi drugi madjarski listi, mej katerimi se „Neues Pester Journal“ odlikuje s tem, da piše, naj si te besede zapamtijo oni „sportsmani“, ki so sneli in trgali ogerske zastave. Ne zdi se nam potrebno, priobčiti mnenja še drugih listov, ker smo si v svesti, da bode vsak misleč čitatelj že iz navedenega pogodil važnost in posledice cesarjevih besed.

Jednako pomenljive pa so tudi besede, ki jih je cesar izrekel, prišedši iz Broda čez most na bosenska tla. Na odgovor okrožnega predstojnika Kukuljeviča, naj bi malo a zvesto mestece (Turški Brod) s svojim pohodom počastil, odgovoril je cesar, da ga veseli, da mu je bila prilika, stopiti na bosenska tla in da upa, da bode kmalu deželo tudi na dalje ogledal.

Te besede našle so po vsej naši državi močan odmev in če je že to, da je cesar stopil na bosensko zemljo, zgodovinskega pomena, se ta pomen še zviša po cesarjevi obljubi, da bode v kratkem prepotoval Bosno, in jo tako faktično vzel v posest. Mislimo, da ni preveč rečeno, ako trdimo, da je v neznatnem Turškem Brodu pokazal se prvi znak politike, ki se je pri sestanku v Kromerizi glede balkanskega poluotoka dogovorila. V tem mnenju nas potrjuje tudi nenadno poročilo iz Sofije (glej telegram), da se mobilizuje bolgarska vojska in da je knez odpotoval v Plovdiv. Kar se je o sestanku v Kromerizi doslej le ugibalo, da sta namreč naš cesar in ruski car dogovorila se o delitvi in uredbi dežel in narodov na balkanskem poluotoku, to dobiva sedaj po najnovejših dogodkih vedno jasnejšo obliko.

Kdaj se bodeta Bosna in Hercegovina stalno priklopili državnemu telesu je sedaj le še vprašanje

časa — prav kratkega časa. Zapore ni nobene take, ki bi se resno morala jemati v poštev, kajti suverenost sultanova, se pač ne more ovira imenovati, ker ta suverenost je le idejalna, in sultan gledé Bosne in Hercegovine samo še vladar „in partibus“.

Drugače pa je z vprašanjem, kakim načinom, se ti dve deželi pridružita cesarstvu, ali je dobi Cislitavija, ali pa sv. Štefana kralja, ali se bode ozir jemalo na opravičene želje sorodnih plemen, ali pa bode tudi pri tem naposled zmagal madjarski upliv, in ako bi zmagal upliv Madjarov, kako se potem odškoduje Cislitavija, ki je plačala 70% od onih 240 milijonov goldinarjev, ki so se porabili za okupacijo Bosne in Hercegovine.

O teh vprašanjih ne bomo dalje govorili, ker bode temu še dovolj prilike. Za danes se nam je potrebno in umestno zdelo, zabeležiti cesarjeve besede glede ogerskih zastav, njegov pohod na bosenska tla in izjavo, da bode kmalu Bosno s svojim pohodom počastil, ker so vsa ta fakta velike važnosti za avstrijsko in jugoslovansko politiko in ker se nam po teh dogodkih odpira pogled v bližnjo bodočnost.

Kaka bode ta bodočnost, naj čitatelji po navedenih premisah sami sodijo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. septembra.

Da je cesar obiskal Bosno, to zmatrajo nekateri listi za znamenje, da Avstrija vsekako hoče obdržati Bosno in Hercegovino, ter je bode prej ali slej tudi anektovala. Nekateri pa tudi mislijo, da bode Avstrija prej ali slej dalje si pot delala od Mitrovice proti Solunu. To se je že večkrat govorilo, zategadelj ni čudno, da se tudi sedaj ponavlja, a se najbrž ne bode še tako hitro zgodilo, ker Madjari ne marajo, da bi se prebivalstvo naše države zopet pomnožilo s slovanskimi elementi in imajo baš sedaj velik upliv na vnanjo politiko. — V Požego je bila prišla tudi deputacija knezov iz Banja luškega okraja, ki je hotela izročiti cesarju petico, da bi se v Bosni hitro rešilo agrarno vprašanje. Ker pa cesar ni vsprejemal nikakih pri-

LISTEK.

Kandidat nesmrtnosti.

(Humoristiški roman. — Česki spisal Svatopluk Čech.)

VI.

(Dalje.)

Odmerjeni dih Stanislavov javil je po teh besedah, da je kot brat poklicane smrti v divnem obupu s pestro odejo zakril bedo tega sveta.

Vojteh bil je manj srečen. Ni mogel zaspati. Poskušal je vsakojako lego na divanu, ali vsaka ga je odpodila s svojo neprijetnostjo. Slednjič usadi se prosto po sredi divana, in položivši roki na mizo, sklonil je nanjo glavo. Razni obrazi migajo v njegovem duhu. Opazi ljubeznjivo podobo svoje Katarine in poleg nje prikaže se postava zapeljive udove v pestri ponočni suknji s polu odprtimi nedri. In zdelo se mu je, da sta se obe te krasni podobi zarj vneli —

Bil bi morda v sredi tega prijetnega boja usnul, ko bi se ne bili odzvali v sobi glasovi, v kojih sta se najedenkrat oba zračna bojavnika razgnjevala. Bila je to godba, s kakeršno se večkrat bog spanja, sede v glavi človeka, kratkočasi v dol-

gem nočnem času. Nikdo teh, ki so take diletantske poskuse čuli, ni našel do sedaj v njih veselja. Nima gotovega smisla in nadarjenosti za godbo. Zdi se mu, da mu služi za gosli stružec in za lok pila. Ali v tem slučaju poskusi ravno to zlodjevo sonato.

Vojteh uteši slednjič tega nepovoljnega hudobneža s tem, da strese dobro za rami svojega spečega sodruga.

Na to sede zopet na divan in položi glavo na naslonilo. Brž po tem znajde se pri orjaško povečani zeleni kobilici, v od Brzobogatega obečanem stanovanji, iz kraljestva resnice v kraljestvo sanj.

VII.

Solnce je stalo že visoko, ko se Vojteh prebudi. Stanislav pogreznjen je še v krasno spanje. Napravivši se, pristopi Vojteh k oknu, da pogleda na ulice. Toda opazi samo gručo strehá. Vzpomni se tedaj ropotajoče ponočne poti, ki jo je moral dokončati, predno je v prijateljevo stanovanje stopil.

Zvedavo odpre okno in se skloni ven. Zvrti se mu v glavi. Oko njegovo se zgubi poleg navpične stene v sumljivo globočino. Spozna, da stanuje njegov prijatelj v podstrešni sobici nekega pristavka starega gosposkega poslopja, strmečega na način četverokotne veže visoko nad strehami okolnih stavb.

Ko se ozre, zvertevši se mu v glavi, zviška na ulice, ni mu žal težave, s kojo je po noči gor prilezel. Kako majčkani se mu zde ljudje, ki mrgole zdolaj po umazanem tlaku!

Tako, le tako mora stanovati pevec. Tako mora gledati kakor titan z osolnčja višje nad vsemi mrčesom pod njegovimi nogami, na roj teh malih ljudi, ki se mu kažejo od tod v kolibri podobni, s primerni obzezu glav in src njihovih. To zmanjšuje njih prava velikost. Glej, kako smešno majhen se kaže od tod župan, korakajoč v ponosni zavednosti svojega dostojanstva po ulicah in škileč na pravo, na levo, če ga li kdo pozdravi! Kako slučajno podobna je puncu za otroke ta modna aristokratka v mali jopi z drobnimi konjički! Kako malo spoštovanja vzbuja oni žepni format nekega profesorja, capljajočega v kolegij, da bi osvetil čakajoče poslušatelje s svojim naprstnikovim mozgom.

Ko je tako Vojteh še nekoliko pritlikavec zmeril z mero svoje lastne visokosti, opomni ga želodec, da bi bil že čas, da bi stopil mej to mahno golazen. Mej tem se prebudi tudi Stanislav in nekaj časa potem spustita se oba z visočine do nižjih oblasti.

Po obedu sprehajata se sem in tja po mestu, dokler je ne ubere Stanislav do znane že kavarne,

vatnih deputacij, tudi ta kmetska deputacija ni imela priložnosti, da bi izročila peticijo vladarju. Nekateri listi so objavili to peticijo. V njej se naštevajo krivice, katere morajo trpeti bosenski kmetje od svojih begov, ter se omenja, kako so poslednji po krivičnih potih prisvojili kmetska zemljišča. Koncem se prosi vladarja, da se kmalu skliče deželni sabor v Sarajevu, kjer bodo skušali dokazati, svoje stare pravice do zemljišč.

Trgovsko ministerstvo bode **državnemu zboru** predložilo nov zakon o krošnjarstvu. Ta se bode oziral bolj na potrebe obrtnikov in umno omejil krošnjarstvo. Omejeval pa ne bode ta načrt zakona olajšav, katere so dovoljene v nekaterih krajih krošnjarstvu, da prodaja izdelke, s katerimi se živi velik del prebivalstva.

Delegaciji snideta se poslednje dni oktobra na Dunaju. Kateri dan, to se bode določilo pri ministerskih konferencah drug teden. Zborovanje bode ta končali najbrž že proti koncu novembra. Na ta način bo ostalo deželnim zborom še nekaj časa za kratko zborovanje pred Božičem.

Dopisnik madjarskega lista „Nemzet“ obiskal je dr. Riegra v Pragi. Ta **česki** politik mu je izjavil, da se mu čudno zdi, da se Ogri kažejo tako sovražne proti Čehom. Dopisnik mu je ugovarjal, da Ogri ne sovražijo Čehov, ampak le zapajo njim ne, in to za to, ker bi spremena sedanjih državnopravnih podlag omajala politični položaj Ogerske. Rieger mu je na to izjavil, da se kaj tacega Ogrom ni treba bati. On sicer ni baš naudušen za dualizem, a ga priznava. Ogri se motijo, če mislijo, da bi zadovoljenje českih pravičnih terjatev kaj spremenilo sedanje državnopravne podlage. Deak je o tem sodil drugače. Več prič lahko dokaže, da je Deak želel, da bi se pri sklepanju prve avstroogerske nagodbe bilo oziralo tudi na Čeha. Andrassy je pa sklenil pogodbo samo z Nemci. Čehi so vedno podpirali ogerske narodne težnje. On se je potegoval za Ogersko proti Schmerlingu, tedaj so ga na Ogerskem poveljevali, sedaj so pa vse to pozabili. Nemci gledajo v Nemčijo že od 1866. l. Ogri pa pri tem ne vidijo, da tu gre za njih lastni obstanek. Čehi in Ogri bomo zginili v nemškem morji, ako se ne bomo mej sabo podpirali in tako ohranili države, kajti boji proti Nemcem je hkratu boj za obstanek države. Iz ljubezni do Česke bi on rad spravo z Nemci, toda Nemci ne marajo za tako spravo. Schmeikal rekel je nekoč proti Sladkovskemu, da Nemcem ni nič ležeče na prijateljstvu Čehov. Čehi ne žele drugega, kakor priznanje svojih zgodovinskih prav. Nadalje ga je dopisnik vprašal o kronanji. Rieger mu je odgovoril, da sedaj ni govora o tem. Ko bi se pa tudi izvršilo, to ne bode omajalo državnopravnih podlag niti Ogerske niti monarhije. Ta pogovor z dopisnikom madjarskega lista pa najbrž ne bode dosegel svojega namena, kakor ga prejšnji Riegrovi govori neso, to je ne bode sprijaznil Madjarov s Čehi. Madjari sovražijo Slovane, in tega sovraštva ne odpravi nikako laskanje, k večjemu se s takim postopanjem še povekša njih oholost. Čehi morejo zase kaj doseči samo, če vzajemno postopajo z družimi Slovani, na madjarsko pomoč se naj ne zanašajo.

Namje države.

Ker je jako mnogo tovarn in drugih podjetij na Rusko-Poljskem že v nemških rokah in se tam nemški podjetniki množe na škodo domačinom, misli neki **Rusija** temu narediti konec. Kakor se sodi, ne bodo več nobenemu Nemcu tam dovolili zidati tovarn ali pa osnovati kako veliko trgovino. Dvema Nemcema se je nedavno dovolilo prav bližno nemške meje zidati tovarni, sedaj se je pa dotično dovoljenje že preklicalo. Ruski vladni krogi spoznavajo namreč, da bi vedno množee naseljevanje Nemcev utegnulo biti Rusiji nevarno. — Kakor

kamor se je imel za njim Vojteh podati po odpravljenem pohodu pri gospodu Brzobobatem.

Po daljši hoji odročnega dela mestnega obštane Vojteh v ozki krivi ulici pred hišo, katere številko mu je dal njegov bodoči založnik. Gre nekolikokrat po ulici, da bi si nekoliko od zunaj pregledal javišee svojega prihodnjega bivališča. Vidi, da je hiša na vse strani prezidana in popravljena, najprej nabožnim namenom posvečena stavba s s skromnimi razmerami. Lice njeno bilo je na ulice po vsem spremeneno v navadno neizrazljivo pročelo z nelepim žoltim pobarvanjem. V oknih pri tleh so se videle še izrezane mreže, umetalno narejene z železnimi križi, žarki in posvetnimi emblemi, kakor so okrašena okna starejših cerkev. Na strani pri sosednem vrtu pa se je ohranil še v neporušeni podobi in črnosti okrogli prizidek z ozkimi okni in z opeko pokrito stožčasto strešico, ki je imela na konici ukriven zrezan križ. Ti pojavi so prijetno uplivali na Vojteha. Taka zunanost je previševala nade, ki je je stavil na bodoče svoje bivališče. Ni pričakoval drugega nego navadno, suho hišo za v najem in glej, ta stavba ugajala mu je že od zunaj, kaj pa še polu skriti in postranski, laskavi in mnogo obečajoči ta romantiški črni prizidek!

(Dalje prih.)

nemška „Petersburger Zeitung“ javlja, se je zdravje ministra notranjih zadev precej zboljšalo. Grof Tolstoj more že slednji dan delati po šest ur. Biva pa sedaj na svojem velikem posestvu pri Rjazanu. Posebno se minister sedaj bavi, kako bi se zboljšala gubernijska in okrajna uprava. Natančno je že proučil dotične nasvete Kobanovske komisije ter k sebi povabil že več veščakov. Kakor se govori bode se ta stvar kmalu predložila državnemu совету.

Kakor nek **španjski** list javlja, bode vlada zahtevala od cortes-ov, ko se bodo sklicali, 30 milijonov za povečanje mornarice in za utrdbe na obrežjih. Vladni krogi na Španjskem sicer mislijo, da se bode doseglo sporazumljenje z Nemčijo, vendar se jim zdi potrebno, pripraviti se za vse slučajne. — Ministri in kralj se na vso moč laskajo generalom, da bi ohranili njih vernost. Tako je kralj bil k sebi poklical znanega Lopez Domingueza, ga jako prijazno vsprejel in dolgo se pogovarjal z njim. Ta general je neki jako zadovoljen odšel od kralja. S tem, da je kralj zagotovil prijaznost tega generala, ki je mej vsemi najpopularnejši, misli se, je jako utrdil svoj prestol.

Na **Francoskem** je volilno gibanje jako živahno. Vodja radikalcev Clémenceau potuje po južnem Francoskem in sklicuje volilske shode. Dosedaj pa še ni imel posebne sreče. Nikjer neso prav zadovoljni z njegovimi nazori. Izmej ministrov je razen Brissona tudi že minister notranjih zadev, Allain-Targé, razvil svoj program. Zatrjeval je, da je popolnem solidaren z Brissonom. Izrekel se je za ločitev cerkve od države, vendar on misli, da še najnujša vprašanja treba prej rešiti. Tako vprašanje je razdelitev davčnih bremen. Iz kolonij, katere si je dosedaj prisvojila Francija, treba izveči kolikor se da največ koristij, novih kolonij pa ne kaže prisvajevati. On se nadeja, da bodo svobodne volitve dale trdno demokratsko in vlade zmnožno večino. Ker radikalcem ne ugaja niti Brissonov, niti Allain-Targé-ov program, izbrisal ja je Pariški radikalni volilski odbor iz radikalne liste Pariških kandidatov.

Proti angleškemu komisarju Wolffu **Turki** neso izjavili samo želje, da bi radi, da se točno določi obrok, kdaj Angleži izpraznijo Egipt, ampak tudi, da bi se spremenila egiptovska ustava. Egiptu bi Turki radi prikrajšali avtonomijo in naredili ga za turško privilegovano provincijo s posebnim statutom, kakor je Vzhodna Rumelija. Podkralj egiptovski bi se odstavil, in na njegovo mesto bi Turčija imenovala generalnega guvernerja. Osnovala naj bi se domača vojska, katerej bi pa zapovedovali turški častniki. Nadalje želi sultan, da se prizna njegova avtoriteta kot kalif in suveren po vsem mohamedanskem svetu. Baš to se v Carigradu važneje zdi, kakor pa kake materialne prednosti. Angleži pa v take spremembe egiptovske ustave ne morejo lahko privoliti, že z ozirom na druge vlasti ne. Zategadelj se pa Wolffova posvetovanja na dolgo vlečejo. Sicer pa angleška vlada tudi ne želi, da bi Wolff s svojimi pogajanjmi bil hitro pri kraji. Pred volitvami se v Londonu ne marajo definitivno odločiti na nobeno stran, ker se ne ve, ali ostane sedanja vlada po volitvah še na krmilu ali ne. — Turška vlada z veliko marljivostjo dela priprave za varstvo severnoafriškega obrežja 700 rednih vojakov je že odposlala v Tripolis, sedaj jih pa misli odposlati še jeden tak oddelek. Tudi misli zgraditi celo vrsto utrdb na tripoliškem obrežju, da se bode to moglo braniti proti tujemu sovražniku. Načrte za te utrdbne napravili so nemški častniki, ki so v turške službi. Turki se bojé, da ne bi Italija posela te dežele.

Bivši **angleški** ministerski predsednik Gladstone izdal je na svojem gradu Hawarden svoj volilski oklic, v katerem se obrača do volilcev, da mu izkažejo ono zaupanje kakor 1880. leta. V novem parlamentu sicer ne bode mogel toliko delati, kakor je v poslednjem; vendar misli, da se ne sme odtegniti sodbi, katero imajo izreči volilci. Govorilo se je že, da Gladstone zaradi starosti in slabega zdravja ne bode več kandidoval za parlament. Sedaj se pa vidi, da misli še nadaljevati svoje parlamentarno delovanje. V novejši zbornici prevzel bode zopet vodstvo liberalne stranke. Ako zmagajo liberalci, poklican bode gotovo zopet na vladno krmilo.

Dopisi.

Z Bleda 18. septembra. [Izv. dop.] Ker se je moj zadnji dopis o „društvu za povzdigo prometa tujcev na Bledu“ krivo tolmačil, dovolite mi danes zopet nekoliko besed. Omenjeno društvo osnovalo in sestavilo se je jedino le v namen, ki je že iz njegovega naslova popolnem jasen. S politiko se društvo ne bode prav nič pečalo, ampak skrb mu bode samo to, da nalogo, ki si jo je stavilo, častno in rajskemu Bledu v korist izvrši in se za trdno nadeja, da ga bodo pri njegovem blagem početju vsi, brez razločka narodnosti, podpirali. Kdor ima posestvo na Bledu, mora mu biti do tega, da se promet tujcev pomnoži. To pa le tedaj mogoče, ako se Bled povzdigne na ono stališče, na katerem so že davno druge kopeli in letovišča. A ne samo Blejcem, tudi vsakemu deželanu mora ugajati, da so se združili odlični gospodje v ta namen, da se za Bled „tandem denique“ kaj stori, da bodo

semkaj dohajajoči tujci poleg naravne krasote dobivali tudi potrebni komfort, da bode Bled od leta do leta kazal večjo privlačno moč, sebi in vsej deželi v slavo in v gmotno korist. Zatorej, še enkrat ponavljam, za gotovo upamo, da se bode prav veliko članov k temu društvu oglasilo, da bode možno „z zjedinjenimi močmi“ mnogo in vspešno delovati.

Iz Žalca 18. septembra. [Izv. dop.] Kakor že več let priredilo je tudi letos „društvo za povzdigo konjerejstva na Štajerskem“ v našem trgu premiranje konj in sicer dne 12. septembra. Iz najoddaljenejših zakotij, kamor sega savinjsko plemensko okolišče, prignala se je množica konj na premiranje. Udeležba bila je jako živahna in veselo je bilo videti krđela najlepše vzraščanih konj, ki so se pomikala naskakujočim vojskim četam jednako v osrčje spodnje Savinjske doline, naš prijazni trg. Bilo je obilo in najboljšega gradiva, ki ga je imela komisija pregledati, uvrstiti in dostojno uređiti, težka naloga, ki pa se je v obče priznanje rešila, kakor sledi:

Kobile.

Marija Pauer, Braslovče, okr. Vransko, sr. drž. svet.		
Fran Puncer,	„ „ „ „ „ „	
Mart. Rojnik,	„ „ „ „ „ „	
	okraj	darilo gld.
Jože Permozer, Šmarjeta, Celje,		I. 40
Jože Žigan, Žavec,		II. 30
Jurij Trobiš, Št. Jurij pod		
Tabrom,	Vransko,	III. 25
Jurij Mravljak, Teharje, Celje,		IV. 20
Anton Drev, Arja vas,		V. 20
Valent. Metličar, Št. Vid, Šmarje,		VI. 20
Anton Pikel, Gomilsko, Vransko,		VII. 20
Jože Piliš, Trnovlje, Celje,		VIII. 15
„ „ „ „ „ „		IX. 15
Blaž Grobelnik, Gotovlje,		X. 15
in bron. drž. svetinjo.		
Jak. Ocvirk, Grajska vas, Vransko		XI. 15
in bron. drž. svetinjo.		
Fran Turk, Podbreže, Gornji grad,		XII. 15
Jože Jeraj, Št. Janž,		XIII. 15
M. Rojnik, Spod. Gorče, Vransko,		XIV. 15
Jože Permozer, Šmarjeta, Celje,		XV. 10
Jurij Drobež, Kaplja vas, Vransko,		XVI. 10
Karl Švab, Št. Paul, Celje,		XVII. 10
Janez Ločan, Ročica, Gornji grad,		XVIII. 10
Anton Holobar, Vrbje, Celje,		XIX. 10
Martin Lednik, Pirešice,		XX. 10
Fr. Košer, Celje, okraj Celje, sr. drž. svetinjo.		
Karl Švab, Št. Paul,	„ „ „ „ „ „	

Žrebice.

Andrej Podpečan, Galicija, okr. Celje, sr. drž. svet.		
	okraj	darilo gld.
Jože Čepljak, Vačna, Celje,		I. 25
Jurij Mravljak Teharje,		II. 20
Jože Čepljak, Vačna, Gornji grad,		III. 20
Jože Piliš, Trnovlje, Celje,		IV. 20
V. Zupanc, Zgornja Hudina,		V. 15
Moric Vranko, Kalobja		VI. 15
in bron. drž. svetinjo.		
Fran Cukula, Gomilsko, Vransko		VII. 15
Janez Zupan, Krištof, Laško,		VIII. 15
Janez Vehovar, Pristova, Šmarje,		IX. 15
Jak. Ocvirk, Grejska vas, Vransko,		X. 10
Anton Koštomaj,	Celje,	XI. 10
Janez Margotič,	Šmarje,	XII. 10
Janez Lipovšek, Ložnica, Celje,		XIII. 10
Jakob Grešnik, Gomilsko, Vransko,		XIV. 10
Vinc. Virant,		XV. 10
Fran Turk,		XVI. 10
Janez Jager,	Slov. Gradec,	XVII. 10

Dan pozneje, t. j. 13. septembra vršila se je ob obalih bistre Savinje poleg Žavca, na prostoru nalašč za to prirejenem, konjska dirka. Izredno, prijazno in prijetno vreme, ki nas je doslej pri jednaki prilikah še zmirom milostljivo podpiralo, — Jupiter pluvij je kakor nalašč par dnij poprej okončal svoje vaje — povspeševalo je tudi letos imovito to podjetje. Udeležba je bila od strani voznikov obila, od strani radodarnega občinstva pa, smelo rečem, ogromna. Kočija za kočijo, jedna elegantnejša od druge, drđrala je v brzem teku po cesti na dirkališče, dovažaje plemstvo in honoracije iz sosednih pokrajin, priprosto ljudstvo pa je od blizu in daleč v procesijah dohajalo, ogledat si že davno nevstrpljivo pričakovano dirko.

Tribine za gledalce so bile prenapolnjene, notranje okrožje dirkališča pa se je gnetilo mešanega občinstva.

Dirka vršila se je eksaktno v splošno zadovoljnost gledalcem in na čast poslujočemu odboru.

Da se je konjerejstvo v Savinjski dolini že znatno povzdignilo, je dognana reč, vsaj pa tudi konji savinjskega plemena v vsakem oziru zadostujejo našim zahtevam, bodisi glede težke vožnje, ali glede brzosti v vožnji in ježi.

V sledečem podajem rezultat dirke.

I. Pričetna dirka.

5 voznikov.

Jedenkrat po dirkalnem krogu = 1 kilometer.

- I. dar. Cukula Fr., Gomilsko, 2 m. 49 s., 4 zlate
- II. " Božič Fr., Grajska vas, 2 " 54 " 2 "
- III. " Rak Mih., " " 3 " 3 " 1 "

II. Dirka plemenskih konj.

9 voznikov.

Dvakrat po dirkalnem krogu = 2 kilometra.

- I. dar. Užen Jan., Grušovlje, 5 m. 3 s., 10 zl.
- II. " Boldin J., Gomilsko, 5 " 33 " 4 "
- III. " Slatinšek A., Mozirje, 5 " 51 " 3 "
- IV. " Janič Jakob, Žalec, 5 " 53 " 1 "

III. Društvena dirka.

9 upisanih, 8 voznikov.

Dvakrat po dirkalnem krogu = 2 kilometra.

- I. dar. Grenko J., Št. Lovrenc, 4 m. 30 s., 6 zl.
- II. " Skoberne Ant., Celje, 4 " 34 " 4 "
- III. " Mastnak A., Lebečno, 4 " 49 " 3 "
- IV. " Tratnik Vinko, Žalec, 5 " 1 " 2 "
- V. " Kuster Oto, Celje, 5 " 7 " 1 "

I. Jahanje (Trab).

Jedenkrat po dirkokrogu = 1 kilometer.

- I. dar. Permoser, Šmarjeta, 2 m. 31 s., 5 križev.
- II. " Lipold J., Mozirje, 2 " 38 " 5 sr. gld.
- III. " Mastnak, Lebečno, 2 " 49 " 3 " "
- IV. " Božič, Grajska vas, 2 " 51 " 1 križev.

II. Jahanje (Galopp).

Jedenkrat po dirkalnem krogu = 1 kilometer.

- I. dar. Permoser, Šmarjeta, 1 m. 28 s., 5 gld.
- II. " Virant, Gomilsko, 1 " 34 " 3 "
- III. " Lipold Jože, Mozirje, 1 " 49 " 2 "

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je župnijskemu predstojništvu pri Sv. Juriji pri Šmarji 200 gld. za cerkvene namene.

— (Dopolnilni volitvi) za deželni zbor goriški sta razpisani. Volitev poslanca izmed veleposestnikov bode 17. oktobra, iz trgovinske in obrtnijske zbornice pa 15. oktobra t. l.

— (Zagreb in Ljubljana.) Prijatelj našega lista nam piše: „Da slovenski narod spozna, kako temeljiti so oni gospodje, ki v slaboglasnej „večernej prilogi“ prodajajo svojo modrost, treba je glede k primeri kraljevega Zagreba z belo Ljubljano konstatovati, da ima prvi letnih dohodkov skoro 800.000 gld., poslednja pa le 150.000 gold. Pisalec dotičnega članka v „večernej prilogi“ je svoje dni, ko je stanoval še bliže železnici, obiskaval večkrat prvostolnico hrvatskega naroda, a za razmere, vsled katerih je lepemu temu mestu mogoče tako uspešno se razvijati, se menda ni prav nič brigal, kakor tudi menda nikdar ni povpraševal, kako je to, da prijazna naša bela Ljubljana ne more tako napredovati, kakor bi gotovo želel vsak rodoljub. Sedaj, ko je tem potom izvedel, da ima Ljubljana vsako leto celih 650.000 gld. manje dohodka od Zagreba, spoznal bode menda tudi, kako bedastočo je napisal, ko jo je šel primerjati poslednjemu. Naj mu pa povem sedaj še nekaj. Pri Zagrebškem magistratu je letos na vrsto prišla reorganizacija uradov. V tej priliki se je mnogo Zagrebških mestnih odbornikov zanimalo za upravo Ljubljanskega magistrata in jeden najodličnejših članov Zagrebškega mestnega zastopa prišel je navlašč zato v Ljubljano, da jo prouči. In svoje začudenje izrekel je ta mož o tem, da more mesto, katero ima po priliki ravno toliko prebivalcev ko Zagreb, s tako neznatnimi letnimi dohodki oskrbljevati v redu svoje navadno gospodarstvo, poleg tega pa storiti še za javne naprave primeroma mnogo več, ko Zagreb. In to ni bila samo fraza uljudnosti, temveč — zapomni naj si to gospod obćudovalec Gariboldijeve palače — Ljubljana s svojimi neznatnimi dohodki tudi v resnici stori primerno več, ko pobratimski jej Zagreb. Seveda si naivnosti oficijoznega primerjevalca, ne mislimo tako velike, da bi mislil, da v Zagrebu vse nove hiše zida mestni magistrat, temveč nadajamo se, da bode priznal, da pospešujejo napredek in rast Zagreba okolnosti, katere je „Slov. Narod“ že v včerajšnjem članku navel. Ko bi Ljubljana bila glavno mesto

tako velikega samoupravnega telesa, ko je Zagreb, potem bi niti Novomeškega gospoda člankarja pomoči ne potrebovala za vspešni in hitri razvoj, in ko trojedna kraljevina postane tudi v narodnogospodarskem oziru nezavisna od sebičnega in brezobzirnega Magyarországa — kar se bode prej ali slej gotovo zgodilo — tedaj bode ponosni kraljevi Zagreb tudi brez njegovega obćudovanja še vse drugače rastle in napredoval. — Seveda je učenemu možu „večerne priloge“ bilo le za to, da bi budil nevoljo do sedanjega mestnega zastopa, ker sede v njem možje, kateri njega ne zmatrajo za Bog si ga vedi kako avtoriteto in njegove stranke ne za palladium narodne naše samosvesti. Prepričan sem, da bode mestni zastop Ljubljanski krvavo malo zmenil se za grajo, ki prihaja od te strani; ne morem si pa vendar kaj, da ne bi gospoda pisatelja vprašal sledeče: 1. Ali ve, da je Ljubljana jedino večje mesto v Avstriji, katero ne pobira nobenih občinskih priklad in ali vè, kake občinske priklade ima Zagreb? 2. Ali nam more povedati, kedaj je sabor hrvatski jednako ravnal z glavnim mestom trojedne kraljevine, kakor deželni zbor kranjski z Ljubljano takrat, ko je sklepal znano „lex Šuklje“? 3. Ali so uradne „Narodne Novine“ ali oficijozna „Agramer Zeitung“ kedaj pisale proti mestnemu zastopu Zagrebškemu tako, kakor „večerina priloga“ proti Ljubljanskemu tedaj, ko je sklenil prositi, da bi se v Ljubljani namestilo prometno ravnateljstvo c. kr. državnih železnic? Kedar odgovori na ta vprašanja z dokazi in dati, a ne z navadnimi frazami, kakeršne ima v zalogi oficijozna „večernica“, tedaj se utegneva pomeniti o njegovej primerjavi obeh glavnih mest še kaj več.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj bil je pri prvi obravnavi zatožen Jakob Mesec, kmetski fant, hudodelstva uboja. Dne 22. julija sprla sta se z Janezom Brgantom. Janez Brgant pretil je zatožencu z nožem, slednji pa ga je bil udaril z rovnico po glavi, da je obležal in vsled rane dne 30. julija t. l. umrl. Porotniki (načelnik Ignacij Valentinčič) so krivdo zatoženca potrdili, a vsled mnogih olajšalnih okoliščin obsodilo je sodišče Jakoba Meseca na tri leta težke ječe, poostrene s postom vsaki mesec in trdim ležiščem pa samotnim zaporom vsakega 22. julija. — Popoldne pa sta se sešla na obtožni klopi dva izredna tička z dežele, katera bi v krogu tatov in postopačev za njihino obrt, to je za krajo, brez ugovora takoj dobila spričevalo sposobnosti. Kakor tožba pripoveduje, sta Matija Zupan, 54 let star, zaradi tatvine že mnogokrat kaznovani čevljar, in Janez Kmetič, 38 let star krojač iz Crkljan, izvrstna prijatelja, in Kmetič je vsekdar pripravljen, kjer je kaj ukrasti mogoče. V noči od 13. do 14. julija t. l. ulomili so tatje v c. kr. poštno pisarno v Tržiči in ukrali na škodo poštarja Andreja Kališnika-a 576 gld. 57½ kr. Oba zatoženca, Zupan in Kmetič, prišla sta 14. julija pijana v gostilnico Šimna Bolke v Poženku in tam pila. Bolka pa je dvomil, da imata dovolj denarja za obilo naročeno pijačo, na kar mu Zupan pokaže listino, v kateri je bil petdesetak in še mnogo drugih bankovcev, kazal pa tudi žepni robec, v katerem je bilo mnogo srebrnega in papirnatega denarja. Pila sta Zupan in Kmetič, in naposled pijana zaspala pri mizi v gostilnici. Okolu 2. ure po polnoči se prebudita in vnovič se prične pijača in jed. A kmalu je Zupana pijača zopet omagala in še bolj pijan je vnovič zaspal. Kmetič pa mu je takoj, ko je videl, da trdo spi, odzvel žepni robec, v katerem je bilo zavezanih 425 gl. srebrnega in papirnatega denarja. Ko se je ob ½6. uri zjutraj Zupan zdramil in pogrešil Kmetič-a in robec z denarjem, vprašal je najprej krčmarja Bolko, ni li njemu robec hraniti dal. Ko to Bolka odločno zanikava in pove, da je Kmetič robec z denarjem odnesel, zaupije, kakor blazen: „Oh, 500 gld. bilo je v ruti, pojdite Kmetiča iskat, vsakemu dam pet goldinarjev!“ in takoj izroči gostilničarju Bolki petak. Bolka šel je do Kmetiča. Slednji pa ni hotel denarja dati in rekel je, da ga ima „pri znamenji“, potem „pri Visokem“ skritega v grmovji. A na omenjenih krajih ni bilo denarja. Vsled tega je Kmetiča žandarmerija prijela in preiskovala njegovo stanovanje, a prvkrat ni našla ničesar. Še le drugikrat našla je v obleki Kmetičeve žene papirnati denar zašit, pod stopnico pri uhodu v stanovanje Kmetičevo pa srebrni denar, goldinarje in šestice, vsega skupaj 425 gold. Tudi Zupana so žandarji prijeli in priznal je, da je denar ukral na pošti v Tržiči, kjer je ulomil. Pri obravnavi trdi Zupan, da je Kmetič sprožil misel, da bi v poštno

pisarno ulomila in tam pokrala in mu v ta namen natanko opisal poštno pisarno. Porotniki (načelnik g. Ignacij Valentinčič) so prvo vprašanje zaradi Zupana (hudodelstvo tatvine) potrdili jednoglasno, isto tako drugo zaradi soudeležbe Kmetiča pri tatvini z 8 proti 4 glasom, jednoglasno dalje tretje vprašanje, da je Kmetič ukral Zupanu 425 gld., in četrto, da je Kmetič ponaredil neke poselske bukvice, kar je hudodelstvo goljufige. Sodišče obsodilo je Zupana na sedem let težke ječe, Kmetiča pa na pet let težke ječe in da imata poštarju g. Kališniku plačati 95 gld., katere sta od ukradenega denarja zapila.

— (V Rudolfovem) bode 3. oktobra dopoludne 6 iz državne subvencije nakupljenih bikov muricodolskega plemena na javni dražbi na prodaj. Bike nakupil je v imenu c. kr. kmetijske družbe kranjske gosp. podpredsednik J. F. Seunig.

— (Velikanskega morskega volka) vjeli so v 14. dan t. m. v Trstu. Zapletel se je bil v mreže, za „tonine“ nastavljen. Dolg je 5 metrov, težak pa 8½ kvintala. Jetra same imajo 150 kilogramov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 19. septembra. „Wiener Zeitung“ objavlja cesarjeva ročna pisma z dne 15. t. m. s katerimi so: načelnik generalnega štaba Beck, vodja državne tiskarne Beck, tovarnar Nikolaj Dumba, tajni svetnik grof Bellegarde, graščak baron Hildprand Ottenhausen, tajni svetnik F. Z. M. Huyn, predsednik Levov-Černoviške železnice grof Krasicki, tajni svetnik sekcijiski načelnik baron Kubin, dvorni svetnik profesor Maassen, poslanik grof Revertera, F. Z. M. baron Rodić, profesor in graščak grof Tarnowski, profesor in vladni svetnik dr. Tomek, senatski predsednik najvišega sodišča Wierzbicki imenovani dosmrtnimi člani gospodske zbornice.

Sofija 19. septembra. Havasovo poročilo: Guvernér Vzhodne Rumelije Gavril-paša Krestović in njegova vlada odstavljena. Začasn odbor upravlja deželo, kjer vlada nekajljen red. Ta odbor kliče severno Bolgarijo na pomoč.

Sofija 19. septembra. Ukaz kneza zapoveduje, da se mobilizuje vojska in sklicuje narodno sebranje v 22. dan t. m. v Sofijo. Knez vsprejel je povabilo začasne rumelijske vlade in rumelijske vojske, ter v spremstvu ministerskega predsednika iz Varne v Plovdiv odpotoval.

London 19. septembra. Kraljevski proglas določa, da se odpuste milični polki, ki so se februarja meseca mobilizovali.

Rim 18. septembra. V mestu Palermi včeraj 133 oseb za koleru zbolelo, 61 umrlo, v provinci Parmi 5 zbolelo, 4 umrli.

Meteorologično poročilo.

Dat.	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Večev	Nebo	Mokrina v mm.
16. sept.	7. zjutraj	736.08 mm.	10.2° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	734.56 mm.	24.0° C	sl. jzh.	jas.	
	9. zvečer	734.98 mm.	16.8° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 17.0°, za 3.2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 19. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 25 kr.
Srebrna renta	83 " 75 "
Zlata renta	109 " 50 "
5% marcna renta	99 " 90 "
Akcije narodne banke	869 " — "
Kreditne akcije	286 " — "
London	125 " 15 "
Srebro	— " — "
Napol.	9 " 92½ "
C. kr. cekini	5 " 85 "
Nemške marke	61 " 45 "
4% državne srečke iz l. 1854	127 " 50 "
Državne srečke iz l. 1864	171 " — "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 90 "
Ogrska zlata renta 4%	99 " 90 "
5% papirna renta 5%	92 " 90 "
5% štajerske zemljišče odvez. oblig.	104 " — "
Dunava reg. srečke 5%	116 " 25 "
Zemlj. obć avstr. 4½% zlati zast. listi	124 " 10 "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	115 " 25 "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 " — "
Kreditne srečke	100 gld. 176 " 75 "
Rudolfove srečke	10 " 18 " 20 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 102 " 30 "
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	191 " 25 "

Mož, slovenskega in nemškega jezika ter vodstva
kupčijskih knjig popolnem zmožen, z dobrimi spricvali,
išče službe

kot knjigovodja.

Ponudbe se zvedo natančneje pri upravnistvu „Slo-
venskega Naroda“.

Prodajalnica

na Mestnem trgu v Ljubljani (546—1)

se da o sv. Juriji v najem.

Natančneje pove upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Piccoli-eva esenca za želodec.

G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pism
in zdravniških spricval bolezni v želodcu in
trebuhu, bolenje, krč, želodečno in preme-
javno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zlatenico,
migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper
gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatlicah
po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc.
Pri večem številu dobi se primeren odpust.

(348—23)

Cena steklenici 10 novo.

Umetne (489—8)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem amerikauskem načinu
brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in
vse zobne operacije

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradskega mostu, I. nadstropje.

Največja zaloga
šivalnih strojev.

JAN. JAX,

Ljubljana,

HOTEL EVROPA.

Na mesečne obroke po
4 do 5 gld. (513—3)

Šestletno jamstvo.

Pouk brezplačno.

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljujoč se za mnogostransko zaupanje mojim
častitim kupovalcem in naročevalcem izmed mestjan-
stva in velečastite duhovščine, si usojam naznanjati,
da imam za

jesensko in zimsko sezono

v zalogi najboljšje angleško, francosko in mo-
ravsko blago in se priporočam tedaj velečastitemu
p. n. občinstvu za narejanje oblek po najmodernej-
šem kroji z zagotovitvijo jako reelne in kolikor mo-
goče cene postrežbe. (509—3)

Z velespoštovanjem

F. CASSERMANN,

v Ljubljani, Gledališke ulice št. 6, v Pau-
schin-ovej hiši.

H. BRANCHETTA

zaloga klobukov

v Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 7,
poleg gledališča.

priporoča svojo bogato zalogo svilnatih in klobukov
iz klobučine, kap, specialitet klobukov za dečke,
slamnikov vsake vrste. (495—5)

CHAPEAUX-CLAQUES

domače in inozemske izdelke, po najnovejši obliki in načinu.

Najkulantnejša postrežba se zagotavlja.

Cesarsko, marcno in Bock-pivo

iz pivovarne

bratov Koslerjev

(6—38)

priporoča

v zabojih po 25 in 50 steklenic

A. MAYER-jeva

trgovina s pivom v steklenicah v Ljubljani.

P. n.

Podpisani si usojam uljudno naznanjati, da sem
otvoril

sladičarski obrt

na Turjaškem trgu št. 1.

Ko sem že več let delal pri najboljših obrtnih take
vrste, morem svojim čestitim p. n. naročevalcem za-
gotovljati, da se bodem prizadeval opravičiti z dobrim,
lepim in cenim blagom zaupanje, ki se boče v me
stavilo. — Častitim trgovcem priporočam se za izde-
lovanje melisnih jagod, rēdkinih in penastih
bonbonov in vseh družih sladičarij. — Ravno
tako se priporočam za naročitev tort in tortnih
naklad, kakor tudi vseh sladičarskih pekarstev
in vsakovrstnih bonbonov.

Proseč za mnoge naročbe, se znamenjem
z velespoštovanjem

(472—6)

JOSIP TRAMPUŠ.

V Ljubljani v avgustu 1885.

Oznanilo.

Zobozdravnik ANTON SCHWEIGER

pride za stalno v Ljub-
ljano in prične poslo-
vanje v prvi polovici
meseca oktobra v
zasobnem stanovanji:

Fran Josipova cesta

h. št. 5, (548)

II. nadstropje.

Najfinejši med v satovji

kilo po 80 kr. 1 kilo in več vkupe razpošilja se tudi
po pošti proti predpošiljati za soka ali proti povzetju. —
Lesene skatle, v kojih se razpošilja, se ne zaračunajo.

OROSLAV DOLENEC,

Gledališke ulice. (547—1)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža, na velikem mestnem
trgu v Ljubljani

priporoča in razpošilja s poštnim povzetjem

Marijacelske kapljice

za želodec,

katerim se ima na tisoče ljudi
zahvatiti za zdravje, imajo iz-
vrsten uspeh pri vseh boleznih
v želodcu in so neprekosljivo
sredstvo zoper: pomanjkanje
slasti pri jedi, slab želodec,
urak, vetrove, koliko, zlate-
nico, bljuvanje, glavobol, krč
v želodcu, bitje srca, zabasa-
nje, gliste, bolezni na vranici,
na jetrih in zoper zlato žilo.

SVARILO! Se jedenkrat

nam je omeniti, da so te kap-
ljice izpostavljene velikemu po-
narejanju. Mnogo ljudi je, ki
ne znajo pripravljati teh kap-
ljic in pod imenom „Marija-
celjske kapljice“ razpečavajo
slednje kot ponarejene kapljice
me nevednim ljudstvom. Te

MARIA-ZELLER
TROPFEN
NUR ECHT BEI
APOTHEKER TRNKOCZY
LAIBACH 1 STÜCK 20x

kapljice zaradi svoje brezvpečnosti neso prave „Ma-
riacelske želodčne kapljice“. Kdor torej želi pravih
„Mariacelskih želodčnih kapljic“, pazi naj pri
kupovanju vedno na gorenjo podobo Matere božje,
ki je za varstveno znamko postavno zajamčena
in mora biti na vsaki stekleničici.

Dobivajo se v lekarni Trnkoczy zraven ro-
tovža v Ljubljani, so najboljše in, kakor mnoga
zahalna pisma potrjujejo, najsolidnejše in prospeš-
nejše kapljice zoper vse želodčne bolezni in njih na-
sledke. (51—4)

1 steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gld.,
5 tucatov samo 8 gld.

Razpošilja se s pošto najmenj jeden tucat steklenic.

Naslov:

Lekarna Trnkoczy v Ljubljani.

Zahvala in priporočilo.

Iskreno zahvaljujoč se za zaupanje, katero se je več let skazovalo mo-
jemu pokojnemu očetu, naznanjam, da bodem nadaljeval obrt za račun svoje
matere Terezije Thomann pod dosedanjim naslovom

PETER THOMANN,

stavbeni in umeteljni kamnosek.

Ker sem se na c. kr. državni obrtni šoli v Gradci teoretično z odliko
izobrazil in sem pri svojem očetu več let praktično delal, naadam se, da
bodem mogel zadostiti vsem zahtevam.

Toplo se priporočujoč častiti duhovščini in častitemu p. n. občinstvu v
mestu in na deželi, naznanjam, da najsolidneje izvršujem vse v mojo stroko
spadajoča stavbena in cerkvena dela ter izdelujem grobne spomenike
in to po najnižji ceni. (545—1)

Z velespoštovanjem

PETER THOMANN ml.,

kamnoseški obrt,

v Ljubljani, na Dunajski cesti, nasproti „Bavarskemu dvoru“.

Zahvala in priporočilo.

Zahvaljujem se prečastitim gg. trgovcem in slavnemu p. n. občinstvu za
meni do sedaj izkazano zaupanje in priporočam gg. trgovcem za mnogobrojna
naročila svojo izvrstno urejeno

apreturo za sukno,

slavnemu občinstvu pa svojo

kemično spiralnico,

v kateri se razparane in nerazparane moške in ženske obleke, obleke za
vizite, šali, tapcirsarsko blago, tepihi z vsemi okraski, da isti ne zgubé
prvotne svoje barve in oblike, lepo očedijo.

Preginjala vsprejmo se za pranje in se potem nategnejo, da so
zopet lepi, kar se prav dobro in ceno izvrši. — V mojej

barvariji

se vsprejme za barvanje svilasto, bombažno ali pomešano blago, kakor obleke
gospodov, ženski paletot in plašči za dež, ne da bi se isti razparali. Vse to
se barva v vsakej barvi, kateri se naroči.

Za mnogobrojna naročila in ceno izvrševanje se priporoča

z odličnim spoštovanjem

(487—5)

JOSIP REICH,

Poljanski nasip, Ozke ulice h. št. 4, v Ljubljani.

poštnem povzetju

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Mazilo za lase, jedno najboljših sredstev, da se prostor,
kjer rasejo lasje, utrdi in da lasje ne
izpadajo, ob enem jim daje lep lesk in se uporablja z gotovim
uspehom pri tisočih. 1 lonček za dolgo časa samo 60 kr.

Francosko žganje najboljšje vrste, ljudstvu priljubljeno
lek; mala steklenica 20 kr.; velika
steklenica 40 kr. z obširnimi navodoma za uporabo.

Pariški prašek za dame, najfinejše vrste, bel in rožast, v ška-
njavo, zelo nežen po 40 kr., telceh po 30 kr., s pravo rožino vo-

Orizentalni dišeči prašek odvzame, če se dene mej perilo, ne-
prijeten duh po mili in razširja pri-
jetno vonjavo. 1 zavitek 30 kr.

Ozeblinski balzam po dr. Képesu je odlično najboljšje sred-
stvo zoper vsako ozeblino
in zastarele ozeblinske bule. Steklenica z navodom vred 30 kr.

Merčesni prašek prežene: bolhe, stenice, muhe, mole; dobiva se v
poljubnih cenah in v steklenicah po 20 kr.

Seidlitz-prah je prijeten, razstapljen v kri čistilen pripomoček in
znamenit zoper zapreje telesa in krvne navale. 1 škatu-
lja z navodom vred 40 kr., jedna velika 80 kr.

Malaga najfinejša v botelijah po 60 kr.

(406—11)

Razpošilja se vsak dan po poštnem povzetju.